

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Perfecti gaudii perfectum exemplar, Christus gaudens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Luc. 4.

dormis. Exurge a mortuis, et illuminabit te Christus. Si Christi lumine res videres, tu planè de rebus alter & judicares, & alio circa illas movereris affectu. Tu illic fileres ubi gaudes; & ubi ploras, illic gauderes. Ritus vester in lucem convertatur, et gaudium in mororem, inquit sanctus Jacobus.

Ibid. 5.

At quo id modo fiat, nisi mutando judicium quod de rebus habebatur, appellando malum quod dicebatur bonum, appellando malas divitias, malos honores, malam horum concupiscentiam, malum horum usum. Quod idem S. Apostolus planè declarat cum sic paulò post pergit: Agite nunc divites, plorate ululantes in misericordia vestris quæ advenient vobis; Theaurizastis vobis iram in novissimis diebus. Quasi diceret, sicut errant & errare faciunt accepta de divitijs gaudia, quod solum respiciantur, ut hinc jucunda sunt vel utilia: sic errorem tollent si specten-

tur ut futura, ut futuri iudicij tremendum argumentum. Videntes turbabuntur timore horribili. Sap. 5.

Videri plura possunt ubi haec affines exponuntur Veritates:

Meliora rerum statu non magis gaudet
Justus quam deteriorie doluit.

In 1. p. Dies 1. Ianuarij.

Sicut in adversis, ita & in prosperis ad-
vocandus est Dominus.

Ubi scilicet non est minus periculi.

In 1. p. Dom. 2. post Epiph. de invitato Iesu ad
nuptias, & de aqua in vimum mutata, unde plu-
ra hæc spectantia deducuntur. Nec non in 2. par-
te, Dominica 3. post Pascha. Cuius Evangelium
suum pene est de Gaudio & Tristitia.

FERIA QVARTA.

DE VERO GAVDIO QVOD IN PROSPERIS HA- BERI POTEST, AD EXEMPLUM CHRISTI D.

In ipsa hora exultavit in Spiritu sancto, & dixit: Confiteor tibi Pater De-
mine cœli & terræ, quod abscondisti hac a sapientibus & prudentibus;
& revelasti eam parvulis. Etiam Pater, quoniam sic placuisse
ante te. Luc. 10.

Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Matth. 10.

VERITATES PRACTICÆ.

QUAE multa hic ad praxim veri gaudij, una
& longa sermonis continuatione declaranda es-
sent, sic videntur opportunitus dividenda in plu-
res partes, ut & ipse partes formam habeant pra-
etice Veritatis. & brevius exponantur.

PRIMA VERITAS.

Quam facile est gaudere in prosperis, tam diffi-
cile est vere gaudere.

RATIO EST. Quia idcirco facile est gau-
dere in prosperis, quod sit proclive admis-
sum & naturale, sic gaudere.
Sed in ista natura preclivitate ab

gaudium, difficile est verè gaudere, nam verum gaudium non debet esse naturale, sed spirituale, sed divinum, alioquin recurrent illa pericula, damna, detrimenta de quibus supra.

Unde cum pateat Veritas, liquet etiam quan-
ta sit cautio ne opus ad praxim veri gaudij, ne in
vanum & fallum degeneret. Cor flusterum ubi
latitia, qua sit nempce inculta & nimis soluta.

SECUNDA VERITAS.

Perfecti gaudij perfectum exemplar, Christus
gaudens.

RATIO EST. Quia perfecti gaudij perfectum
exemplar dicitur quod quatuor continet causas
sæpius conflat per se gaudij, nam omne per-
fectum

t.3. de vita cont. c. 12.
fōlūm ex integrā causa. Prima causa est materia de qua gaudetur. Nam si materia non probatur, quantumcumque valeant aliae causae, non erit perfectum gaudium, non erit verum. Jam enim alias ex sancto Prospere dictum est, quod qui gaudet si non inde gaudet unde debet, non potest bonum esse quod gaudet. Siquidem gaudet ēraptor & ebriosus & adulter cum ad delectationem concupitam pervenerit; sed cum sit gaudere bonum, de his atque hujusmodi gaudere, grande est malum.

*¶ 1.
¶ 2.
¶ 3.
¶ 4.*
Secunda causa est Forma seu modus ac status quidam interior atque exterior, qui servari debet in gaudio ne supra modum esseretur, alioquin quacumque de re bona gauderetur, non esset bonum gaudium quod non esset temperatum, unde Scriptura tremorem addit vel illi gaudio quod de Deo suscipitu, exultate ei cum tremore. Et ubi dicit Apostolus, Gaudendum semper in Domino: tum itatim addit, modestia vestra nota sit omnibus.

*Gal. 5.
Rom. 14.
ibid.*
Tertia est Efficientis. Nec enim Gaudium ut sit pium, ut sit Christianum & perfectum, potest esse sensitivi appetitus mera passio, sed sit rationis, gratiae, charitatis, a que ipsius sancti Spiritus fructus & effectus, qualis enumerat Apostolus dicens: Fructus Spiritus est, Charitas, Gaudium, Pax. Et aliibi, Pax & gaudium in Spiritu sancto.

*ibid.
Col. 3. 30.*
Quarta denique Causa est Finis propter quem hic gaudetur; nam si propter ipsum solum gauderes gaudium, certe non esset perfectum ut cui suus decesserit finis quae est ipsa rei perfectio. Nec enim magis tibi propter te hoc gaudere, quam propter te vivere; quod Apostolus tantopere cavendum monet, Nemo nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur. Scire enim vivimus, Domino vivimus, scire morimur in Domino morimur. Hæc est autem vita hominis jucunditas cordis, ut ait Sapiens;

JAM vero, quæ Veritati declarandæ secunda est Propositio, sic Christus Dominus nobis hic exhibetur, ut qui omnes perfectionis causas integre complectatur: Itane vero gaudes? Itane de solo Deo, in solo Deo, & ad solum Deum sicut Christus? Vide quid horum desit ut possis vere cum Propheta dicere: Gaudens gaudet in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo.

ut crederent Evangelio praedicato. Quod cum ita sit ordinatum à Deo Patre, hoc est quod lætabundus veneratur, hoc est quod exultanter prædicat, hoc est unum de quo gaudet.

Secundò quoad formam & modum gaudij, quid potest esse moderatus, quid modestius, & continentius quam quod dixisse ac fecisse narratur ut suos paulò effusius gestientes contineret? Patrem suum velut orans alloquitur: Regem eum & Dominum cœli ac terræ venerabundus agnoscit, & palam confiterit, qua putas pictate, quo cultu? Non alio Christus gaudebat modo, quam quo Patrem oraret quam quo pietatem exerceret; nec eius alia gaudij forma quam quæ ipsius ad Patrem observantia, quæ tanta fuit ut exaudiunt à Patre propterea dicat eum Apostolus.

Tertio de causa efficienti spirituali Christi gaudij, sacer textus expressam hanc facit mentionem: In ipsa hora exultavimus in Spiritu sancto, Id est, non leviter ex appetitu sensuivo, non urbanè & comiter ex solâ quadam agendi ratiōne; sed spiritualiter, sed sancte sed divinè, quale id omne solet esse quod à spiritu sancto est, Non aliud Author & Effectus gaudij Christi Domini, I. 61. quam qui sanctificans Ipsius Author est. Spiritus, Luc 4. inquit, Domini super me, propter quod unxit me. Ps. 44. Quo autem oleo nisi lætitia & exultationis: sive quod idem est, undenam erat eius lætitia & exultatio nisi ex illo Spiritus oleo quo Ipse unctus est, & quod effundit in omnes sibi junctos?

Restat Finis, qui non minus aperte in ipsis Domini verbis exprimitur: Ita Pater, quoniam si sit placitum ante te. Non alio sine gaudeo de quibus gaudeo quam quod itatibi placent, & ita lunt à te sicut de his statuisti; non ut in te apparent, non ut meis convenient, non ut mihi levient, illa considero: sed ut tibi placent, ut te in illis veneret, & venerandum proponam.

NONNE si igitur perfecti gaudij perfectum exempla Christus hic nobis Dominus exhibetur, ut qui omnes perfectionis causas integre complæctatur? Itane vero gaudes? Itane de solo Deo, in solo Deo, & ad solum Deum sicut Christus? Vide quid horum desit ut possis vere cum Propheta dicere: Gaudens gaudet in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo.

Videri debet in secunda parte postrema omnium Consideratio.

TER-